

भ्राजिष्णुः

भमरेष्टा, स्त्री, (भमराणामिष्टा ।) भागी ।
भूमिजम्बूः । इति राजनिर्घण्टः ।
भमरोत्सवा, स्त्री, (भमराणां उत्सवः प्रमोदी यस्याः ।) माघवी । इति राजनिर्घण्टः ।
भमासक्तः, पुं, (भमे भमये व्यासक्तः युक्तः ।)
शुद्धमार्जकः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५८० ॥
भमिः, स्त्री, (भम + बाहुलकात् इः ।) भमणम् ।
तत्पर्यायः । भमः २ । इत्यमरः । ३ । २ । ६ ॥ भमी
३ । इति भरतः ॥ (मङ्गलाकारगतिः ४ । तथा च
नैवघचरिते । १ । ७३ ।

“अचीकरचारुहयेन या भमी-
निजातपत्रस्य तलस्यैव नलः ।”)

मङ्गलाकारवैश्वरचना । यथा,—

“वीरान् सहस्रशो दृष्ट्वा भमिभिः पर्यवस्थितान् ।
लवो लवेन सन्ध्या शरान् रोषप्रपूरितः ॥
भमिराद्या सङ्घेण द्वितीयायुतसङ्घाया ।
तृतीयायुतयुग्मिन तुरीयायुतसङ्घभिः ॥
पञ्चमी लक्षयोधानां षष्ठी योधायुताधिकैः ।
सप्तमी लक्षयुग्मिन सप्तभिर्भूमिभिर्युतान् ॥
मध्ये लवो भमियाग्नः सञ्चरन् बह्विचक्षदा ।
दाहयामास सर्वान् वै वैनिकान् धमिकार-
कान् ॥”

इति पाद्मे पातालखण्डे ६१ अध्यायः ।
भमी, [न] त्रि, (भम + इनि ।) भमविश्रितः । भमी
विद्यते अस्ति अस्पर्धे इत्यमरः । इति निष्पन्नः ॥
भश य उ अघःपतने । इति कविकल्पद्रुमः ।
(दिवां-पर०-अक०-सेट् ।) य भशति । उ
अश्रित्वा भद्रा । इति दुर्गादासः ॥
भरं, त्रि, (भश + कर्त्तरि + क्तः ।) च्युतम् । अस्त्र
पर्याया गलितशब्दे द्रष्टव्याः ।

“अर्षाद्भरस्त्रीर्ययानान् गच्छेत्
सत्वाद्भरो रौरवं वै ब्रजेच ।
योगभरः सत्वाद्भरिषु गच्छेत्
राष्याद्भरो नृगयां वै ब्रजेच ॥”

इति गारुडे नीतिवारे १०६ अध्यायः ।
भसूज, औ न श्र पाके । इति कविकल्पद्रुमः ।
(तुदा०-उभ०-सक०-अणिट् ।) रेफयुक्तादि-
रन्वीपघः । क्षिपि संयोगादिलोपे भट् । पाक
इह भर्जनम् । अश्र भञ्जति भञ्जते मनुष्यं
रूपकारः । औ अभाचोत् । इति दुर्गादासः ॥
भाज, ड ङ ञ टु भासि । इति कविकल्पद्रुमः ।
(भा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तः । ड
भाजते य भजे बभाजे । अनुत्पन्नवजात् संयो-
गादित्थेऽप्याकारस्याप्येत्वम् । ञ अविभजत्
अवभाजत् । टु भाजथुः । इति दुर्गा-
दासः ॥

भाजकं, स्त्री, (भाज् + क्तुल् ङचौ ।) ३ । १ ।
१३३ । इति खलु ।) पिप्तम् । इति श्रु-
चन्द्रिका ॥

भाजिष्णुः, त्रि, (भाज् + इष्णुश्च ।) अलङ्कार-
दिना दौमित्रुक्तः । इत्यमरः । २ । ६ । १०९ ॥
(यथा, भागवते । २ । ६ । १२ ।

भ्राता

“भाजिष्णुभिर्यः परितो विराजते
लघुद्विमाना बलिभिर्महात्मनाम् ॥”)
विष्णो, पुं । यथा, तस्य सहस्रनामस्तोत्रे ।
भाजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ।
भ्रातरौ, पुं, (भ्राता च भगिनी च । भाटस्त्रो-
रित्यादिना एकशेषः ।) भाटभगिन्यौ । नित्य-
दिवचनान्तोऽयम् । इत्यमरः । २ । ६ । ३६ ॥
भ्राता, [च] पुं, (भाजते इति । भाज् + “नमू-
नेटुलट्टुचिञिति । उणा० । २ । ६६ । इति
टन् । निपात्यते च ।) एकगर्भजातः । “भाट”
इति भावा । तत्पर्यायः । सहोदरः २
समानोदर्यः ३ सोदर्यः ४ सगर्भः ५ सहजः ६
सोदरः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ पितरि न्यते
व्येहभ्रातुः पित्रुत्वत्वम् । यथा,—
“व्येहो भ्राता पित्रुत्वो न्यते पितरि शौनके ।।
सर्वेषां स पिता हि स्यात् सर्वेषामनुपालकः ॥
कनिष्ठस्तस्य सर्वेषु समत्वेनानुवर्त्तते ।
समीपभोगजीवेशु यथैव तनयस्तथा ॥”

इति गारुडे ११४ अध्यायः ।

तस्य भार्याहरणे तस्मै दायादाने च दोषो
यथा, जन्मवैषं प्रकृतिसूक्ते ५६ अध्याये ।
“भाटजायापहारी च माहलगामी भवेन्नरः ।
ब्रह्महत्यासहस्रं जभते नात्र संशयः ॥
स याति कुम्भीपाकश्च यावच्चन्द्रदिवाकरौ ।
तस्माद्दुर्त्तं पापी च विहायां जायते जमिः ॥
वर्षकोटिसहस्राणि तत्र स्थित्वा च पातकी ।
ततो भवेन्नाहपापी वर्षकोटिसहस्रकम् ॥
पुञ्जलीयोगिगर्भं च जमिश्चैव पुरन्दर ।।
यत्रः कोटिसहस्राणि शतजन्मानि कुम्भुरः ।
भाटजायापहरणात् शतजन्मानि मुकरः ॥”
“यो ददाति न दायश्च बलिष्ठो दुर्भलाय च ।
स याति कुम्भीपाकश्च यावच्चन्द्रदिवाकरौ ।
भ्रातुरन्वेषणे भ्राता न गच्छेत् । यथा,—
नारद उवाच ।

“हे हर्म्यन्वा महावीर्याः प्रजा युवं करिष्यथ ।
इहशो जस्यते यज्ञो भवतां श्रूयतामिदम् ॥
बालिशो वत युवं ये नास्मा जानीत वै भुवः ।
अन्तर्हृदमधश्चैव कथं सस्यथ वै प्रजाः ॥
ऊर्ध्वं तिर्यग्धश्चैव यदाप्रतिहता गतिः ।
तदा कस्माद्भुवो नानं सर्वे द्रक्ष्यथ बालिशाः ॥
ते तु तदचर्णं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ।
अद्यापि न निवर्त्तन्ते समुद्रेभ्य इवापगाः ॥
हर्म्यन्वेषय मष्टेह दक्षः प्राचेतसः पुनः ।
वैरियामभय पुत्राणां सहस्रमसृजद्विसुः ॥
दिवङ्घ्रिपवस्ती तु सवजान्ताः प्रजाः पुनः ।
पूर्वोक्तं वचनं ब्रह्मन्नारदेन प्रचोदिताः ॥
अन्योन्यमुत्से सर्वे सन्मगाह महासुनिः ।
भाटुणां पदवी चैव गन्तव्या नात्र संशयः ॥
ज्ञात्वा प्रसाद्यं पृथ्यास्तु प्रजाः सख्यामहे पुनः ।
तेऽपि तेनैव मार्गं च प्रयाताः सर्वतो दिशम् ।
अद्यापि न निवर्त्तन्ते समुद्रेभ्य इवापगाः ॥
ततः प्रभृति वै भ्राता भ्रातुरन्वेषणे दिज ! ।

भ्राट्टि

प्रयातो नञ्प्रति तथा तत्र कार्यं विधानता ॥”
इति विष्णुपुराणे १ अंशे १६ अध्यायः ॥
अपि च, मास्ये ५ अध्याये ।

“ततः प्रभृति न भ्रातुः कनीयान् मार्गं मिच्छति ।
अन्विषन् इ. खमाप्नोति तेन तं परिवर्जयेत् ॥”
व्येहभ्रातादेर्गुरुत्वं यथा,—
“उपाध्यायः पिता व्येहो भ्राता चैव महीपतिः ।
मातुजः चशुरच्छाता मातामहपितामहौ ।
बन्धुर्व्येहः पित्रवश्च पुंस्येते गुरवः स्मृताः ॥”

इति कौर्मि उपविभागे ११ अध्यायः ॥

विभक्तानां तेषां धर्मदृष्टिर्यथा,—
द्यावः ।
“भाटुणां जीवतोः पित्रोः सहवाचो विधीयते ।
तद्भावे विभक्तानां धर्मस्तेषां विवर्द्धते ।
भाटुणां यस्तु नेहेत धनं शक्तः स्वकर्मणा ।
स निर्भाष्यः स्वकारं प्रातु किञ्चिद्व्योप-
जीवनम् ॥”

व्येहभाटप्रशंसा यथा,—

“विभयाद्विच्छतः सर्वान् व्येहो भ्राता यथा
पिता ।
भ्राता शक्तः कनिष्ठो वा शक्तपेक्षा कुले
स्थितिः ॥

कुटुम्बार्थं चोद्युक्तस्तत् कार्यं कुरुते तु यः ।
स भाटभिर्दृष्टो यो यावाच्छादनवाहनेः ॥
अन्योन्यमेदो भाटुणां सुहृदां वा नलान्तक ! ।
भवत्पानन्दहृद्वे । द्विवर्ता नात्र संशयः ॥”
भाटसंस्कारस्यावश्यकत्वम् । यथा, नारदः ।
“वेदानु न ज्ञताः पित्रा संस्कारविधयः क्रमात् ।
कर्त्तव्या भाटभिस्तेषां पैत्रकादेव तद्गतात् ॥
अविद्यमाने पित्र्ये स्त्रीश्राद्धद्वय वा पुनः ।
अवश्यकार्याः संस्काराभाटभिः पूर्वसंस्कृतेः ॥”
विभक्तानां तेषां साक्षित्वादि यथा,—
“साक्षित्वं प्रतिभाष्यश्च दानं यद्यथमेव च ।
विभक्ता भ्रातरः कुर्म्यर्थाविभक्ताः परस्परम् ॥”

इति दायतत्त्वम् ॥

भाटकः, त्रि, (भ्रातुरागत इति । भाट् + “अत्-
ङल्” ४ । ३ । ७८ । इति ठल् । भ्रातुरागत-
धनादि ।) भाटयोग्यः । इति विद्वान्तकौस्तुभे ॥
भाटनः, पुं, (भ्रातुः सहोदरात् जायते इति ।
जन् + “पञ्चम्यामजातौ” ३ । २ । ६८ । इति ङः ।)
भ्रातुरप्रबन्धम् । तत्पर्यायः । भ्रात्रीयः २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । ३६ ॥ भाटथः ३ भाटपुत्रः ४ ।
इति श्रुन्दरनावली । (क्षिप्यां टाप् । भाटुजा ।
भ्रातुष्युत्तगाम् ।)

भाटजाया, स्त्री, (भ्रातुर्जाया ।) भाटभार्या ।
(यथा, मेघदूते । १ । १० ।

“अथाप्रसामविहगतगतिर्द्रव्यसि भाटजायाम् ॥”
तत्पर्यायः । प्रजावती २ । इत्यमरः । २ । ६ । १२० ॥
भाटद्वितीया, स्त्री, (भाटमङ्गलार्थां भाटभोज-
नार्थां वा द्वितीया इति मध्यपदलोपी कर्म-
धारयः ।) कार्त्तिकशुक्लद्वितीया । तदिवरणं
यथा । यमद्वितीया तु प्रतिपद्युता याज्ञे-